

Parochie St. Franciscus van Assisië
Locatie St. Pancratiuskerk

PANCRATIUSCONTACT HAAKSBERGEN

Jaargang 15, nr. 376 – 5 juni 2016.

Alle informatie is altijd onder voorbehoud!

Inleiding / overweging

Wegtrekken en ontvangen worden, door Yosé Höhne**; bron: 'Herademing, maart 2016'

Kaïn en Abel, dat gaat niet zomaar. Kaïn, landbouwer, gesetteld, grondbezitter. Abel, schaapherder, nomade, rondtrekkend. Kaïn verdraagt Abel niet zoals gesettelden vluchtelingen niet zomaar verdragen. Vluchtelingen zijn nomaden, maar erger, ten slotte. Nomaden komen langs, vluchtelingen kloppen aan. Kaïn verdraagt Abel niet. Abel trekt rond in veel gestalten. Kaïn ziet hem gaan, kijkt hem na, kijkt hem weg, houdt hem tegen, verdriift hem weer, of slaat toe. Kaïn bepaalt de leefruimte van Abel. Abel is onderweg om vele redenen: pelgrim, migrant, vluchteling, balling. Pelgrims gaan op pad uit keuze, na innerlijk beraad, weloverwogen wikken en wegen en veel kiezen: waarheen, wanneer, met wie, hoe? Hoelang? Waarom? Weg even.

Uit vroomheid, vastgelopen zijn, uitwaaien. Avontuurlijk eventueel, loslaten, of uit mode. Vroeger gingen jongeren naar Frankrijk voor een jaar, naar de *kibboets*, later naar Australië of India, een *ashram*. Nu op pelgrimstocht. Weg, maar weten dat er een thuis is dat je veilig weer ontvangt, gegroeid, veranderd, maar veilig terug. Geplande reis onder controle.

In tijden dat treinen en auto's nog niet bestonden, alleen de rijksten kamelen en de militairen paarden hadden, toen ging je nog voorgoed weg, zoals dat verhaal van Abraham. Geloof dreef hen, geloven we. God trok hen weg, voorgoed. Het verhaal van Mozes: slaven die ontsnapten, alles beter dan slavernij, desnoods de dood in de woestijn. Wanhoop dreef hen, overleven, misschien meer kans daarginds.

Emigranten, die wikken en wegen: ga ik? Zal het daar beter zijn? En waar dan? Wanneer ga ik? Ga ik? Hoe? Hoeveel risico? Hoeveel kans? Wikken en wegen. Hoop drijft hen, vaak wanhopige hoop, door machtigen georganiseerd en dus wikken en wegen en uiteindelijk risico's nemen, op leven en dood. Ballingen, verdreven op bevel van machtigen. Zonder terugkeer, of ooit? Misschien? Ballingen en vluchtelingen liggen dicht bijeen. Ballingen zijn als politieke gevangenen maar dan buitengesloten en niet ingesloten.

Vluchtelingen. Niks wikken en wegen. Het leeft gevaarlijk, beangstigend, je schikt je naar het weinige overleven dat je thuis je biedt; je overleeft per dag. En dan ineens is de dood zo dichtbij dat je maakt dat je wegkomt, stiekem, gewoon weg bij de dood, hopen dat die het niet merkt. Weg! Als je het nog haalt tenminste voordat de dood je inhaalt. Weg en rennen tot je ergens aankomt, waar je even kunt ademhalen, tot hier gehaald. Zonder afscheid, niemand verteld want anders reist de dood mee... En nu, waarheen nu? Want hier mag je niet blijven. Verder, de dood voor blijven, voort... voort... tot de dood je toch inhaalt wellicht? Of tot er ergens hoop op leven is? En wie weet als je mazzel hebt, ook gewoon toekomst...

De meeste pelgrims komen weer thuis tegenwoordig, leven weer gesetteld verder in hun wereld van comfort en controle. Ook veel vluchtelingen settelen of doen als gesettelden, klampen aan het gehaalde als noodzakelijk succes. Gefixeerd in dat ene: dreigende wereld en hun –godzijdank- ontsnapping.

Sommige pelgrims blijven pelgrim, settelen nooit meer, komen nooit meer aan. Vluchtelingen worden soms pelgrim, komen nooit meer aan, veranderen voorgoed en blijven veranderen. Of Kaïn leert leven met Abel?

** = Yosé Höhne – Sparborth kent als vluchteling de ervaring van vluchtelingenkamp, ontheemding, armoede en afwijzing van binnenuit. Ze is theologe en werd onder andere door de Raad van Kerken in 2002 naar Irak gezonden om daar te onderzoeken of de mensen de 'bevrijding', zoals door Bush aangekondigd, wensten. Sindsdien houdt zij contact met de Dominicaanse wereld in Irak. Ook is ze lid van de werkgroep Pelgrimage van de Raad van Kerken en van de congregatie der Zusters van De Voorzienigheid te Heemstede. In Latijns-Amerika werkte zij met mensen met een post-oorlogstrauma. Van haar hand dit 'verhalende gedicht', uit het leven gegrepen.

De geloofsgemeenschap St. Pancratius heeft afscheid genomen van

Tonnie (Antonius Bernardus) Hartman, Klaashuisstraat 20; overleden op 80-jarige leeftijd.

Els Odekerken, Kwartelstraat 6; overleden op 57-jarige leeftijd.

Dopen

Parochianen die hun kindje willen laten dopen dienen zich te melden bij het Centraal Secretariaat van de parochie Sint Franciscus van Assisië / Boekelo - Buurse - Haaksbergen in het Alphons Ariënhuis aan de Sonderenstraat 55 in Haaksbergen; ☎: 053 – 574 39 29.

Het Centraal Secretariaat is 's maandags tot en met donderdags van 09.00 tot 12.00 uur geopend.

VIERINGEN in de St. Pancratiuskerk tot en met 19 juni 2016

►► **Zondag 12 juni: Elfde zondag door het kerkelijk jaar; H. Odulfus van Utrecht, priester; Internationale dag tegen kinderarbeid; Heilig Jaar van de Barmhartigheid.**

Biebel in de Twentse sproake – Lc. 7, 36: Enen van de Farizeeërs nōagden Um, bieje um te kommen etten. En Hee gung noar 't hoes van den Farizeeër en lea zich daal an toafel.

⇒ **09.30 uur: Eucharistieviering** met medewerking van het Pancratius dames- en herenchoor. De celebrant is pastor C. van Breemen; de lector is de heer H. Scholten; de acoliet is Sjors Ordemans; de koster is de heer H. Oortman. Kleur: groen.

- **Jaargedachtenis** van Theo Mentink; van Marie Terhürne – Hofstede en familie. ✓

- **Gebedsintenties:** Jan Busschers; Wim Knijff; Marianne Ordelmans – Hofmeijer en ouders Hofmeijer – Veldhuis; Annie te Lintelo – Morssinkhof en haar overleden familie; Frans Strengers en overleden familie Strengers; overleden familie Rotering; Maria Baumeister – Blokhorst; voor een samenleving van medemenselijkheid, solidariteit, verdraagzaamheid en vrede; de zieken mét hun naasten, de eenzamen en allen die onder zorgen gebukt gaan; voor acceptatie van de toekomst; alle gebeden die staan geschreven in het gastenboek van de Mariakapel. ✓

→→ **Er zal** parochiebreed een extra kerkcollecte worden gehouden waarvan de opbrengst bestemd is voor het **Vluchtelingenproject van Caritas Jordanië**. Zie elders in dit Pancratiuscontact voor meer informatie hierover.

➔➔ **Na afloop** van deze viering is er gelegenheid om 'n kop koffie of thee te drinken in de Pancratiuszaal.

⇒ **11.30 uur: Kleuterkerkviëring Haaksbergen.**

Het thema is 'Op reis' en het verhaal van 'Ruth' wordt voorgelezen. Na de viering wordt hierover ook iets geknutseld. De kleuterkerkviëring is voor alle kinderen van 3 tot ± 7 jaar, hun ouders, opa's en oma's. En niet alleen voor hen die aan de katholieke kerken zijn verbonden. De kinderen kunnen (houdbare) levensmiddelen meenemen die worden verzameld t.b.v. de Voedselbank Enschede – Haaksbergen. Na afloop van de viering wordt er samen ranja, koffie of thee gedronken en zijn er voor de kinderen kleurplaten. Deze viering staat onder leiding van de Werkgroep Kleuterkerk en de koster is de heer F. Deeterink. Zie voor meer info: www.kleuterkerkhaaksbergen.nl

▶▶ **Zondag 19 juni: Twaalfde zondag door het kerkelijk jaar; H. Romuald, abt; H. Juliana Falconieri; Z. Remi Isoré; Vaderdag; Heilig Jaar van de Barmhartigheid.**

Biebel in de Twentse sproake – Lc. 9, 18: Too Hee 'n moal allenig an 't bidden was en ziene leerlingen bieje Um warren, vreug Hee eer: 'Wel zeijt de leu wa dat ik bin?'

⇒ **09.30 uur: Eucharistieviëring** met medewerking van het Pancratius dameskoor. De celebrant is pastor H. Zegger; de lectrice is mevrouw E. Veltkamp; de acoliet is Chantal Belshof; de koster is de heer S. te Bogt. Kleur: groen.

- **Jaargedachtenis** van Jan Noordink; van Bennie Aellerinck; van Aleida Wilhelmina Lansink – Bouwhuis; van Johan Lansink. ✓

- **Gebedsintenties:** Tonni Vogelsang; Bernhard Hartgerink; ouders Verhoef – Mulder; Herman Hengelman; Otto Hammer; Lenie Hamers; Gerrit Witbreuk; Benny Emaus en Elfriede Emaus – Haveloh; Mia Rupert; Herman Aellerinck; Theo Semmekrot; alle vaders; Bennie van Sark; Antoon en Annie Kamp – van der Kuil; Marinus en Anton ten Asbroek; voor een samenleving van medemenselijkheid, solidariteit, verdraagzaamheid en vrede; de zieken mét hun naasten, de eenzamen en allen die onder zorgen gebukt gaan; voor acceptatie van de toekomst; alle gebeden die staan geschreven in het gastenboek van de Mariakapel. ✓

→→ **Er zal** parochiebreed een extra kerkcollecte worden gehouden waarvan de opbrengst bestemd is voor de **jongste vrijwilligers van de Franciscusparochie**. Zie elders in dit Pancratiuscontact voor meer informatie hierover.

➔➔ **Na afloop** van deze viering is er gelegenheid om 'n kop koffie of thee te drinken in de Pancratiuszaal.

✓ **betekent:** deze jaargedachtenissen en gebedsintenties waren bekend op 1 juni.

VIERINGEN in de kapel van verzorgingshuis 'het Saalmerink'

▶ **Vrijdag 10 juni: 10.30 uur: Kerkdienst – Heilig Avondmaal.** Voorganger: dominee N. Pronk.

▶ **Zaterdag 18 juni: 17.30 uur: Eucharistieviëring.** Celebrant: pastor C. van Breemen.

Met medewerking van het Ouderenkoor.

VIERINGEN in de O.L.V. van Lourdeszaal

▶ **Woensdag 8 juni: 09.00 uur: Eucharistieviëring.** Celebrant: pastor C. van Breemen.

▶ **Woensdag 15 juni: 09.00 uur: Communieviëring.** Voorganger: pastoraal werker F. de Heus.

Organisatorische en financiële mededelingen

1. Voedselbank. Vergeet u de cliënten van de Voedselbank Enschede – Haaksbergen niet? U kunt de houdbare producten op de (voedsel-) banken in de toreningang of in de Mariakapel van de kerk leggen.

2. Bezichtiging St. Pancratiuskerk. Zoals elk jaar gaan ook deze zomer de deuren van de monumentale St. Pancratiuskerk, buiten de tijden van de gebruikelijke vieringen, weer open voor rondleidingen. Tot en met september is de prachtige kerk elke dinsdag- en donderdagmiddag van 15.00 tot 17.00 uur geopend voor bezichtiging. Alle belangstellenden uit Haaksbergen en ook toeristen hier op vakantie, zijn van harte welkom. Een lid van de groep Kerkbezichtiging leidt u rond óf u kunt met behulp van de '*Gids voor bezoekers St. Pancratiuskerk Haaksbergen*' de kerk zonder rondleider bezichtigen en bewonderen. De St. Pancratiuskerk is zeer rijk aan historie. Kom uzelf overtuigen van al het wetenswaardige, mooie en serene dat de St. Pancratiuskerk te bieden heeft. De toegang is uiteraard gratis.

3. Opbrengst collectes. De opbrengst van de collecte, gehouden tijdens de Eucharistieviëring op zondag 24

april bedroeg € 235,70; op zondag 1 mei € 319,02; op zondag 8 mei € 322,14; tijdens het Pinksterweekend € 498,18; op zondag 22 mei € 284,33 en op zondag 29 mei € 293,53. De extra collecte, gehouden op zondag 24 april en bestemd voor de slachtoffers van de oorlog in Oekraïne, heeft € 438,22 opgebracht. De extra collecte, gehouden tijdens het Pinksterweekend en bestemd voor de Pinksteractie Week Nederlandse Missionaris, heeft € 663,55 opgebracht. De collecte, na afloop van het meditatief - muzikaal avondgebed op zaterdag 30 april, heeft € 55,42 opgebracht.

Bijbelse Opmerkelijkheden - 48 - JOZEF EN ZIJN BROERS – JACOB SCHENKT ZIJN

ZEGEN AAN EFRAÏM; door Joop Walhain. (*'Bijbelse Opmerkelijkheden' is een rubriek met Bijbelfragmenten, die zelden of nooit in de liturgieën te horen zijn, maar wel mooi, raadselachtig of komisch.*)

Deze hele reeks Bijbelse opmerkelijkheden is een uitnodiging om Genesis op te slaan en de thriller in de oorspronkelijke versie te lezen. Alles is opmerkelijk. Hoe de broers elkaar in de armen vallen. Hoe hun schuld verdampt in het vuur van hervonden broederschap en herinneringen. Hoe Jozef de overtocht van de stokoude Jacob bekostigt en kamelen noch draagstoelen spaart. Tenslotte nodigt Jozef de hele stam van Israël uit om zich te vestigen aan de rand van de Nijldelta en de Sinaiwoestijn: het land Gosjen. Wat je noemt een Happy End.

Maar er is een opmerkelijke wijziging in wat we als Bijbellezer verwachten. Jozef wordt, al is hij nog zo wijs en intelligent en toegewijd aan de Ene, niet de vierde aartsvader. Hij draagt wel een Goddelijke zegen, maar hij verwerft niet Jacobs aartsvaderlijke Zegen. Jozef is een Egyptenaar geworden. Hij is geen woestijnwandelaar meer. Hij is gekleed in gesteven linnen en niet in wol. Hij dineert in betegelde zalen en niet voor een tent. Hij is grootvorst van een landbouwcultuur, broer van Farao... Toch hoort hij er nog steeds bij. Jacob sterft met Jozef aan zijn bed. De broers bewonen met al Jacobs kleinkinderen en achterkleinkinderen de malse weiden van Gosjen.

En wie verwerft Jacobs aartsvaderlijke Zegen? Niet de oudste van Rachel. Niet de vierde van Lea. Niet Juda, de leeuw, die steeds wijzer is geworden en telkens de dilemma's van de familie verwoordt en oplost. Wie neemt Jozefs lege plaats in? Het zijn Efraïm en Manasse. Jozefs zoons. Jozef is getrouwd met een Egyptische. Zo verwerft Israël zijn twaalf stammen. De Zegen van Jacob gaat naar Rachels kleinzoon: Efraïm. U denkt misschien, hé dat zijn toch dertien stammen, met Efraïm en Manasse in plaats van Jozef? Klopt. Maar Levi kreeg geen weidegronden. De Levi's werden de Levieten. De priesters van de stam. Zo groeiden en bloeiden de afstammelingen van Abraham, Isaak en Jacob, balancerend tussen de wuivende graanvelden van Egypte en de schoonheid van hun woestijn. Totdat Mozes hen terugleidde naar waar ze thuis hoorden.

“Wij geloven in de dag dat iedereen een goed en veilig thuis heeft...”

“Wij, de leden van de Stichting Bisschoppelijke Vastenactie, geloven dat ieder mens even veel waard is. Daarom willen we mensen overal in de wereld helpen een goed leven op te bouwen. Onze hulp is voor iedereen, want wij hopen dat de dag komt dat alle mensen op aarde zich kunnen ontwikkelen tot hun volle potentie. We voeren in Nederland jaarlijks twee grote campagnes: Vastenactie en Adventsactie. Daarnaast steunen wij als Stichting BVA ook in de overige periodes van het jaar een groot aantal projecten.”

Momenteel wordt er een speciale campagne gevoerd voor hulp aan vluchtelingen en de Nederlandse bisschoppen bevelen die campagne van harte bij u aan. Voor deze campagne heeft de BVA een vluchtelingenproject geadopteerd van Caritas Jordanië, waar ruim 86 procent van de Syrische vluchtelingen leeft onder de armoedegrens. Deze vluchtelingen lenen, door wanhoop gedreven, geld, besparen op voedsel, sturen kinderen uit bedelen of zoeken hun toevlucht in gevaarlijk en illegaal werk. Meer dan 11 miljoen mensen zijn sinds het begin van het gewelddadige conflict in Syrië het land ontvlucht. De grootste stroom komt terecht in buurlanden als Jordanië, waar momenteel maar liefst 1,4 miljoen Syrische en Irakese vluchtelingen verblijven. Voor slechts twintig procent van hen is plek in vluchtelingenkampen. De overige 1,12 miljoen mensen leven onder erbarmelijke omstandigheden in en rond de steden. En ook die mensen móeten geholpen worden! Ook door ons! Daarom wordt in het weekend van 11 en 12 juni in alle locaties van de St. Franciscusparochie een extra kerkcollecte gehouden. In de St. Pancratiuskerk is dat op zondag 12 juni. De opbrengst gaat naar het vluchtelingenproject van Caritas Jordanië.

Met Maria, Jacobus en Franciscus naar Lourdes

Op pastoraal gebied werken de Twentse parochies Maria Vlucht, St. Jacobus de Meerdere en St. Franciscus van Assisië sinds september 2013 samen. In navolging van het pastoraal team, zijn de Lourdeswerkgroepen van deze drie parochies nu ook gaan samenwerken en is besloten om als start van deze krachtenbundeling een busbedevaart naar Lourdes te organiseren voor mensen die redelijk goed ter been zijn, met als opstapplaatsen Lonneker en Haaksbergen. Deze Drie-in-een-bedevaart, onder auspiciën van de 'VNB betekenisvol ontmoeten' in 's-Hertogenbosch, is van 15 tot en met 23 september 2016 en het Lourdes-pastoraal jaarthema 2016 is 'Barmhartig als de Vader'.

Voor deze reis is een mooi bedevaartprogramma samengesteld. Met uitzondering van de internationale Hoogmis, zullen alle vieringen in het Nederlands zijn, dus ook de viering aan de Grot, de licht- en sacramentsprocessie én de Avond van Barmhartigheid. Op het programma staat verder een wandeling door Lourdes, het bezoeken van de bijzondere plekken waar Bernadette gewoond heeft en een rondleiding over het Heiligdom. Een dagje in de mooie natuur van de Pyreneeën maakt de bedevaart compleet. Lourdes is een unieke spirituele plek waar mensen al generaties lang kracht en troost vinden. Het samen op-

trekken is een magnifieke ervaring en heeft daarnaast een helende kracht die ook maakt dat mensen beter om kunnen gaan met hun eigen problemen.

Een busbedevaart van negen dagen lijkt een lange trip, maar door het zeer gevarieerde programma, onderweg alsook in Lourdes, zullen de deelnemers merken dat ze eigenlijk tijd te kort komen. Mevrouw Annigje Jannink is tijdens die bedevaart de reisleidster en pastoor André Monnikhof is de begeleidend priester. De kennismakingsavond vindt plaats op dinsdag 23 augustus en de terugkomavond op dinsdag 11 oktober. Men kan zich nog tot 1 juli 2016 opgeven bij VNB-parochiecoördinator en –contactpersoon Lourdeswerkgroep parochie St. Franciscus van Assisië: Liesbeth Dijkhuis, Zeedijk 31, Haaksbergen. ☎: 053 – 572 14 89.

Tina: “Voor relatieadvies heb ik geen pater nodig”, door Kolet Janssen; bron: ‘Kerknet-redactie’

Goede raad is goud waard. Maar wat als die komt van een onbekende pater in de trein en die je om water vraagt? Lees het verhaal van Tina.

Hij kwam vlak tegenover haar zitten, hoewel er nog zat vrije plaatsen waren in haar treinwagon. Tina monsterde hem tersluiks. Hij was nog jong, niet veel ouder dan zij, schatte ze. Maar waarom moesten paters er altijd zo wereldvreemd uitzien? Zijn gezicht en zijn haren waren oké, maar met die rare kleren zette hij zichzelf meteen buitenspel. Een donkerbruine pij met een touw om zijn middel en daaronder magere, blote voeten in sandalen. Hoe kregen ze het bedacht! Tina probeerde hem zich voor te stellen in een jeansbroek en met sneakers, maar het lukte niet. Ze bladerde in haar tijdschrift.

Het was drukkend warm in de trein. Ze haalde de grote fles water uit haar rugzak en nam een lange teug. *Mag ik ook wat drinken, alstublieft?* vroeg de man tegenover haar. Hij had een rustige stem en vrolijke, grijze ogen. Tina veegde de hals van de fles af met haar hand en lachte koud. *Durf je dat zomaar aan mij te vragen? Ik dacht dat jullie niets van vrouwen moesten hebben.* Ze reikte hem de fles aan. *Je bent toch een pater of zo?* Hij nam een grote slok en knikte grijnzend. *Dat zie je aan mijn uniform,* zei hij terwijl hij op zijn pij klopte. *Niet modieus, maar praktischer dan het eruit ziet. We hebben trouwens niets tegen vrouwen, hoor. We mogen alleen niet met ze trouwen en zo.* Hij reikte haar de fles weer aan. *Wij mensen hebben altijd maar dorst, hè. Dorst naar water, dorst naar kennis en wijsheid. We zijn voortdurend op zoek, tot we het geluk gevonden hebben. Als je het echte geluk hebt gevonden, hoef je nooit meer dorst te lijden.* Tina lachte schamper. *Je hebt niet eens een fles water bij je en dan kom je mij vertellen over nooit meer dorst lijden. Je zou beter wat minder aantrekken, dan zou je minder zweten en minder dorst hebben.*

Ben je op weg naar huis, naar je man? Waar bemoeide die kerel zich mee. Ik heb geen man, zei Tina nors. *Dat kan kloppen,* zei de pater. *Je hebt vast al een reeks mannen versleten. En de kerel waar je nu mee samen bent, wordt nooit je man.* Tina greep de fles terug, alsof ze gebeten was. *Wat weet jij daarvan? siste ze. In het klooster heb je vast niet veel ervaring opgedaan met vrouwen. Als ik relatieadvies nodig heb, ga ik wel naar een therapeut. Daar heb ik jou niet voor nodig.*

Ze haakte haar losse haren nijdig achter haar oren en sloeg opnieuw een pagina van haar tijdschrift om. Wat een zelfingenomen kwast! Waarom was ze ook in gesprek gegaan met dat stuk pater? *We hebben allemaal dorst,* ging de kerel tegenover haar zachtjes verder. *We zijn op zoek naar onze bestemming. Naar plekken, bezigheden en mensen waar we ons hart in kunnen leggen. Ik zoek mijn bestemming in het klooster. Jij weer ergens anders, hè.*

Ze keek hem niet aan en sloeg de bladzijden om alsof ze aan het lezen was, maar er drong geen letter van de tekst tot haar door. Zijn woorden bleven in haar hoofd zitten. Wat was haar bestemming? Waarin wilde zij haar hart leggen? In het kind dat ze straks van de crèche ging halen, dat stond vast. In de man die haar huis deelde? Nee, eigenlijk niet. Er sprongen tranen in haar ogen. Ze moest dringend orde op zaken stellen in haar leven. De conducteur kondigde via het omroepsysteem de volgende harte aan. Tina moest uitstappen. Ze stopte haar tijdschrift weg en stond op. Heel even gleed haar blik over de pater die rustig om zich heen zat te kijken. *Bedankt pater,* fluisterde ze. Toen liep ze met snelle passen naar de uitgang.

(Fo-)Tina in de Bijbel. Volgens oude legenden is Fotina de Samaritaanse vrouw die Jezus ontmoette bij de waterput. Samaritanen en Joden gingen in de tijd van Jezus niet met elkaar om. Ze waren het oneens over belangrijke elementen in hun godsdienst. Toch komt het bij de waterput tot een diepzinnig gesprek. Het begint met een vraag naar water, maar het eindigt met een nieuw besef over de bestemming van het leven. *Het water dat ik geef, zal in jou een bron worden van eeuwig leven.* Lees in het Evangelie volgens Johannes hoe het gesprek verloopt.

De moeite waard, door Marieke Mulder, pastor

“Ik trek me op aan mensen die leven met pijn of ander beperkingen en mij vertellen over hun vreugde en plezier, over de dingen waarvan ze genieten en die voor hen het leven de moeite waard maken. Soms vertellen mensen je dat ze juist door hun beperking oog hebben gekregen voor andere kanten van het leven, zonder dat de pijn en het verdriet hiermee onder het tapijt worden geschoven.”

Boekelo Buurse Haaksbergen

Voor Pancratiuscontact nr. 377 kunt ook ù tot dinsdag 14 juni kopij in de brievenbus van het Pancratiussecretariële Steunpunt (Markt 20) doen óf dinsdag t/m donderdag tussen 09.00 en 10.00 uur [gedurende het spreekuur - ook bedoeld voor het opgeven van gebedsintenties] afgeven op het Pancratiussecretariaat, eveneens Markt 20 in Haaksbergen. Telefoon: 053 – 572 13 53.

E-mailadres van het secretariaat van de St Pancratiuskerk: pancratius@franciscusparochie.nl

Website van de parochie St. Franciscus van Assisië / Boekelo – Buurse - Haaksbergen: www.franciscusparochie.nl